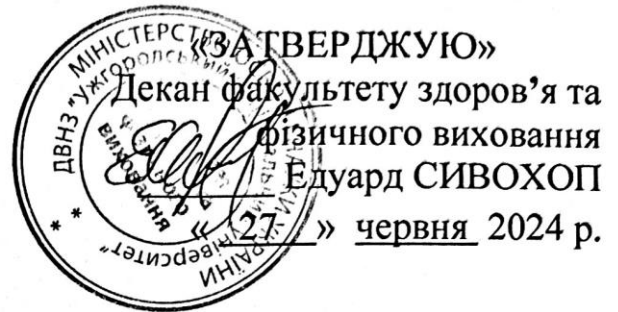

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ЗДОРОВ'Я ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ**
Кафедра фізичного терапевії, реабілітації, спеціальної та інклюзивної освіти

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи ерготерапії

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський) рівень
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	227 Терапія та реабілітація
Спеціалізація	227.01 Фізична терапія
Освітня програма	Фізична терапія, ерготерапія
Статус дисципліни	обов'язкова
Мова навчання	українська

Ужгород 2024

Робоча програма навчальної дисципліни «**Основи ерготерапії**» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня галузі знань **22 – Охорона здоров'я**, спеціальності: **227 Терапія та реабілітація**; спеціалізація: **227.01 Фізична терапія**, освітньої програми **Фізична терапія, ерготерапія**.

Розробники: Сабадош М.В., к. н. з фіз. вих., доцент кафедри фізичної терапії, реабілітації, спеціальної та інклюзивної освіти.

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри ФТРСІО протокол № 15 від « 26 » червня 2024 р.

Завідувач кафедри Ярослав ФІЛАК

Схвалено науково-методичною комісією факультету здоров'я та фізичного виховання протокол № 12 від « 27 » червня 2024 р.

Голова науково-методичної комісії: Фелікс ФІЛАК

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом
	Денна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 5	Рік підготовки:
Загальна кількість годин – 150	1
Кількість модулів – 2	Семестр:
Тижневих годин для денної форми навчання: 4	1
	Лекції:
	26
	Практичні (семінарські):
	48
Вид підсумкового контролю: іспит	Лабораторні:
	-
Форма підсумкового контролю: письмова відповідь	Самостійна робота:
	76

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Основи ерготерапії» є досягнення основних кінцевих цілей, визначених освітньою програмою підготовки бакалаврів за спеціальністю 227 Терапія та реабілітація, що є основою для побудови змісту навчальної дисципліни, зокрема, набуття соціально-особистісних компетенцій, необхідних для роботи в якості ерготерапевта в закладах охорони здоров'я, формування умінь застосовувати знання в процесі подальшого навчання та у професійній діяльності.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК 01. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК 02. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК 04. Здатність працювати в команді.
- ЗК 05. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.
- ЗК 12. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Загальні компетентності (Професійний стандарт «Асистент фізичного терапевта»):

- 3.01 Здатність знаходити та обирати методи для комплексного підходу до розв'язання проблем та прийняття рішень
- 3.03 Здатність до професійної комунікації

Спеціальні (фахові) компетентності спеціальності (СК):

- СК 01. Здатність пояснити пацієнтам, клієнтам, родинам, членам міждисциплінарної команди, іншим медичним працівникам потребу у заходах фізичної терапії, ерготерапії, принципи їх використання і зв'язок з охороною здоров'я.
- СК 02. Здатність аналізувати будову, нормальний та індивідуальний розвиток людського організму та його рухові функції.
- СК 07. Здатність допомогти пацієнту/клієнту зрозуміти власні потреби, обговорювати та пояснювати зміст і необхідність виконання програми фізичної терапії та ерготерапії.
- СК 09. Здатність забезпечувати відповідність заходів фізичної терапії та/або ерготерапії функціональним можливостям та потребам пацієнта/клієнта.
- СК 10. Здатність проводити оперативний, поточний та етапний контроль стану пацієнта/клієнта відповідними засобами й методами (додаток 3) та документувати отримані результати.
- СК 13. Здатність навчати пацієнта/опікунів самообслуговуванню/догляду, профілактиці захворювань, травм, ускладнень та неповносправності, здоровому способу життя.

Професійні компетентності (за трудовою дією або групою трудових дій):

- В1 Здатність надавати консультації з питань фізичної терапії в межах своєї компетентності особам з руховими порушеннями, їхнім родичам, опікунам/законним представникам та особам, що доглядають
- Г2 Здатність співпрацювати з зацікавленими сторонами з питань фізичної терапії
- Д2 Здатність розширювати функціональні можливості особи з руховим порушенням і сприяти дотриманню здорового способу життя
- Ж1 Здатність удосконалювати якість надання послуг з фізичної терапії

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Основи ерготерапії» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

ОК 17 Основи практичної діяльності у фізичній терапії (вступ до спеціальності)

ОК 19 Методи дослідження у фізичній терапії, ерготерапії

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Фізична терапія, ерготерапія», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Трактувати інформацію про наявні у пацієнта/клієнта порушення за Міжнародною класифікацією функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ) та Міжнародною класифікацією функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ ДП).	ПР 07
Діяти згідно з нормативно-правовими вимогами та нормами професійної етики.	ПР 08
Застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності.	ПР 12
Обирати оптимальні форми, методи і прийоми, які б забезпечили шанобливе ставлення до пацієнта/клієнта, його безпеку/захист, комфорт та приватність.	ПР 13
Вербально і невербально спілкуватися з особами та групами співрозмовників, різними за віком, рівнем освіти, соціальною і професійною приналежністю, психологічними та когнітивними якостями тощо, у мультидисциплінарній команді.	ПР 15
Оцінювати себе критично, засвоювати нову фахову інформацію, поглиблювати знання за допомогою самоосвіти, оцінювати й представляти власний досвід, аналізувати й застосовувати досвід колег.	ПР 18

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Основи ерготерапії»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Знати: загальні основи ерготерапії; професійні обов'язки, компетенції, вміння та навички, сфери використання ерготерапії; етапи роботи та методи оцінки в ерготерапії; методи дослідження стану хворого та різні способи проведення тестів; шляхи поліпшення якості життя хворої людини, можливості забезпечення допоміжними засобами, адаптації квартири, найближчого оточення; організацію допомоги та можливості самопомоги.	ПРН 07 ПРН 08 ПРН 13
Розуміти: зміст всіх видів ерготерапевтичної роботи та проводити з ними роботу на основі диференційованого та індивідуального підходів.	ПРН 07 ПРН 12 ПРН 18
Оволодіти: навичками визначити реабілітаційний потенціал хворих та вибрати необхідні напрямлення ерготерапевтичної діяльності; методами оцінки пацієнта, ведення необхідної документації та визначення	ПРН 07 ПРН 08 ПРН 12

ефективності проведення ерготерапевтичних дій; навчати пацієнта побутовим навичкам, розвиток спроможності паретичною рукою, навчання елементам самообслуговування; контролювати режим дня пацієнта: підтримка в процесі різних видів діяльності, відпочинок і активність, кроки для досягнення активності; техніки і прийоми правильного переміщення пацієнтів, догляду та допомоги у виконанні всіх необхідних видів діяльності.	ПРН 13 ПРН 15 ПРН 18
Аналізувати результати клінічних обстежень та розвинути вміння систематизувати прийоми створення, збереження, накопичення та інтерпретації даних про пацієнтів з різними порушеннями;	ПРН 07 ПРН 12 ПРН 18
Здатність студентів до творчого поєднання теоретичних знань і практичних навичок.	ПРН 07 ПРН 12 ПРН 15 ПРН 18
Оцінювання готовності студента до самостійного проведення обстеження пацієнта та інтерпретації отриманих результатів.	ПРН 07 ПРН 08 ПРН 12 ПРН 18

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Методи навчання при вивченні дисципліни

Пояснювально-ілюстративний метод. Студенти здобувають знання, слухаючи лекцію, з навчальної або методичної літератури у "готовому" вигляді. Сприймаючи й осмислюючи факти, оцінки, висновки, вони залишаються в межах репродуктивного (відтворювального) мислення.

Репродуктивний метод. Застосування вивченого на основі зразка, моделі діяльності або загально прийнятих підходів під час практичних занять. Діяльність тих, кого навчають, є алгоритмічною, тобто відповідає інструкціям, розпорядженням, правилам - в аналогічних до представленого зразка ситуаціях.

Метод проблемного викладення. Використовуючи доцільні джерела й засоби під час лекційних і практичних занять, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, наводить систему доведень, порівнюючи погляди, різні підходи, показує спосіб розв'язання поставленого завдання. Здобувачі ступеня магістр стають ніби свідками і співучасниками наукового пошуку.

Пошуковий, або евристичний метод. Використовується в тій чи іншій мірі у всіх формах навчальних занять та під час індивідуальної чи самостійної роботи студента. Його суть - в організації активного пошуку розв'язання висунутих педагогом (чи самостійно сформульованих) пізнавальних завдань, в визначених випадках під керівництвом лектора, або на основі наведених прикладів і вказівок. Процес мислення набуває продуктивного характеру, але його поетапно скеровує й контролює педагог або самі студенти на основі роботи над навчально-методичною літературою.

Дослідницький метод. Після аналізу матеріалу, постановки проблем і завдань та короткого усного або письмового інструктажу ті, кого навчають, самостійно вивчають літературу, джерела, ведуть спостереження й виміри, наприклад, об'єму та інтенсивності фізичного навантаження, виконують інші пошукові дії. Ініціатива, самостійність, творчий пошук виявляються в дослідницькій діяльності найповніше. Методи навчальної роботи

безпосередньо переходять у методи, які імітують, а іноді й реалізують науковий пошук. Такий метод є пріоритетним у самостійній підготовці магістрів.

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- тести;
- виконання письмових завдань;
- відповіді на практичних заняттях;
- демонстрація практичних навичок;
- групові завдання з використанням імітаційних ігор на заняттях;
- презентації результатів виконаних завдань;
- співбесіда за результатами самостійної роботи;
- іспит.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: індивідуальне усне опитування, тестовий контроль (I-II рівня), письмовий теоретичний контроль, виконання індивідуальних та групових навчальних завдань.

Форма модульного контролю: модульна контрольна робота (письмово).

Форма підсумкового семестрового контролю: іспит (усно).

Перевірка та оцінювання знань, умінь і практичних навичок студентів здійснюються за 100-бальною, ECTS та національною шкалами (табл.5.1).

Таблиця 5.1. Загальна шкала оцінювання: рейтингова, національна та ECTS

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка ECTS	оцінка за національною шкалою	
		екзамен	іспит
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	не задовільно з можливістю повторного складання	
1-34	F	не задовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

Таблиця 5.2. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1, 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	50	100
8	8	9	9	8	8		

T1, T2 ... – теми

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T7	T8	T9	T10	T11	T12	50	100
9	9	8	8	8	8		

T7, T8 ... – теми

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1,2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	11	50
Лабораторні заняття (допуск, виконання та захист)	-	-
Комп'ютерне тестування при тематичному оцінюванні	-	-
Письмове тестування при тематичному оцінюванні	-	-
Індивідуальний навчальний проект	-	-
Презентація	-	-
Реферат	-	-
Есе	-	-
...		
Модульна контрольна робота	1	50
Разом		100

Критерії модульного поточного оцінювання

Поточне модульне оцінювання проводиться шляхом проведення тестового контролю знань на заняттях, опитування студентів під час занять, виконання практичних індивідуальних і групових навчальних завдань, перевірки конспектів лекцій та домашніх завдань, аналізу відвідування та відробок пропущених занять. В ході поточного контролю, за кожен вид навчальної роботи студент отримує оцінку за національною чотирибальною шкалою (відмінно, добре, задовільно, незадовільно), яка потім переводиться у рейтингові бали.

При оцінюванні засвоєння матеріалу кожного заняття модуля студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною) шкалою з використанням таких критеріїв оцінювання.

Оцінка «відмінно» виставляється за умови, якщо студент знає зміст заняття та лекційний матеріал у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами; дає вичерпні точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує тестові і ситуаційні задачі, а також виконує практичні завдання будь-якого рівня складності.

Оцінка «добре» виставляється, якщо студент знає зміст заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно і систематично, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання студент відповідає без помилок; вирішує всі задачі і виконує практичні завдання, відчуваючи складнощі лише у найважчих випадках.

Оцінка «задовільно» ставиться студентові на основі знання всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння. Студент спроможний вирішувати спрощені завдання за допомогою навідних питань; частково вирішує задачі та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі в ряді простих випадків; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені прості запитання відповідає вірно.

Оцінка «незадовільно» виставляється у випадках, коли знання і уміння студента є нижчими за критерії задовільної оцінки.

У робочій програмі був застосований такий принцип конвертації традиційної системи оцінювання в бали (таблиця 5.3):

Таблиця 5.3

Конвертація традиційної системи оцінювання в бали:

Традиційна оцінка	Конвертація у бали
«5»	10-8
«4»	7-5
«3»	4-2
«2»	1 (0 балів за знання та 1 бал – за присутність на занятті)

Відробка пропущених практичних занять здійснюється згідно графіка відробок у визначений час в чергових викладачів. При цьому потрібно показати написаний від руки конспект з пропущеної теми, пройти тестовий контроль або усно відповісти на поставлені питання, виконати практичне завдання, визначене викладачем (напр., скласти заняттєвий профіль для пацієнта).

Оцінювання самостійної роботи студентів:

Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті. Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюється при змістовому модульному контролі.

Кількість балів за різні види індивідуальної самостійної роботи студента залежить від її обсягу і значимості, але не більше 10 балів (табл.5.4). Ці бали додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність.

Таблиця 5.4.

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Бали	Критерії оцінювання
10-8	Студент повною мірою розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, вільно оперує поняттями і науковою термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і здатний аргументовано її доводити.
7-5	Загалом матеріал самостійної роботи викладений достатньо повно, але студент припускається певних помилок при виконанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, трапляються неточності, деякі питання розкриті неповністю.
4-3	Студент неповністю розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, слабо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається грубих помилок, матеріал викладає нелогічно, непослідовно.
2-1	Виконана робота виглядає нашвидку зробленою чи незакінченою. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості, нерозуміння теми або невідповідність викладеного матеріалу передбаченій темі для самостійного опрацювання.

Таким чином, оцінка за модульне поточне оцінювання складається з оцінок за виготовлення допоміжного обладнання (1-10 балів), усної відповіді на теоретичні питання (1-10 балів), оцінок за виконання практичних індивідуальних та групових завдань на заняттях (1-20 балів), самостійної роботи студента (1-10 балів). Максимальна оцінка за модульне поточне оцінювання складає 50 балів (табл.5.5).

Таблиця 5.5. Шкала модульного поточного оцінювання з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1,2	
	Кількість балів	Максимальна кількість балів
Виготовлення допоміжного обладнання (<i>групова робота студентів</i>)	1-10	10
Усна відповідь на теоретичні питання	1-10	10
Виконання практичних індивідуальних та групових завдань на заняттях (<i>середня оцінка за результатами виконання завдань</i>)	1-20	20
Самостійна робота (<i>за якість конспектів лекцій та виконаних завдань</i>)	1-10	10
Разом		50

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Модульний контроль проводиться після 2-х змістових модулів шляхом аналізу показників поточної успішності та написання письмової модульної контрольної роботи, яка складається з теоретичних питань та заняттєвого аналізу та синтезу. В кожному варіанті є 2 теоретичних питання та опис заняття, яке потрібно аналізувати за схемою. Правильна відповідь за кожне теоретичне питання оцінюється в 15 балів, за виконання заняттєвого аналізу – 20 балів. За допомогою письмової модульної контрольної роботи оцінюється ступінь освоєння пройденого матеріалу за максимальною рейтинговою оцінкою – 50 балів. До оцінки за результати модульного контролю додаються оцінки за виготовлення допоміжного обладнання, усна відповідь на теоретичні питання, якість виконання самостійної роботи – максимальна оцінка 50 балів (табл. 5.5).

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Підсумковий модульний контроль з дисципліни проводиться у вигляді іспиту наприкінці 1 семестру навчання і дає можливість визначити кінцевий ступінь рівня і якості засвоєння студентами теоретичних знань та практичних вмінь і навичок з даної дисципліни. Максимальна оцінка з підсумкового (семестрового) контролю становить 100 балів.

Підсумкова модульна оцінка з навчальної дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою, шкалою ЄКТС та національною шкалою. Переведення даних 100-бальної шкали у оцінки за національною шкалою та шкалою ЄКТС здійснюється в порядку, зазначеному в таблиці 5.1.

Студенти, підсумкова модульна оцінка яких становить 35-59 балів, зобов'язані пройти підсумковий (семестровий) контроль у формі іспиту, що передбачено робочим навчальним планом.

У «Положенні про порядок та методику проведення семестрових (курсівих) екзаменів і іспитів в Ужгородському національному університеті», що затверджено Наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» №698/01-17 від 08.05.2015 р. вказано, що ключовою проблемою визначення рівня знань студентів під час проведення екзаменів та іспитів є критерії оцінок. При цьому необхідно керуватися таким:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує студент, який:

- всебічно, систематично і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом;
- вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях;
- засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою;
- засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває;
- вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію;
- самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

оцінку «добре» (82-89 балів, В) – заслуговує студент, який:

- повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях;
- має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування;
- під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправляє, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, C) заслуговує студент, який:

- в загальному роботу виконав, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок;

- вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність;

- опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслуговує студент, який:

- знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії;

- виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок;

- ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою;

- допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує студент, який:

- володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється студенту, який:

- виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

оцінку «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється студенту, який:

- володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім;

- допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою;

- не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи студента протягом семестру.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Місце ерготерапії у сфері реабілітації

Тема 1. Поняття ерготерапія. Сучасний підхід у сфері реабілітації.

Тема 2. Мета, завдання та принципи ерготерапії.

Тема 3. Моделі ерготерапії. Структура практики та основоположні поняття.

Тема 4. Вступ до клінічного обґрунтування в ерготерапії.

Тема 5. Навички терапевтичного навчання.

Тема 6. Виявлення та аналіз заняттєвих потреб.

Змістовий модуль 2. Ерготерапія – професія у сфері охорони здоров'я

Тема 7. Методи обстеження в ерготерапії.

Тема 8. Канадська оцінка виконання діяльності (COPM).

Тема 9. Інтерв'ю.

Тема 10. Адаптація і оцінка.

Разом за змістовим модулем 2	72	12	24			38					
Усього годин	150	26	48	-	-	76					

6.3 Теми практичних занять

№	Теми та короткий зміст модуля	Кільк. годин
	Модуль №1 Змістовий модуль 1.	
1	Ключові моделі практики та структури процесу: МОНО, РЕО, СМОР-Е, СРРФ. Основні концепції практики ерготерапевта: заняття, клієнто-центрованість, найкраща практика / науково-доказова. Загальноживані терміни та їхні визначення.	4
2	Вступ до клінічного обґрунтування в ерготерапії. Заняття як кінцева ціль і засіб. Вивчення клінічного випадку. Інтерв'ю та розвиток навичок інтерв'ювання.	2
3	Принципи аналізу заняттєвої активності. Аналіз заняттєвої активності як основного навичу в ерготерапії. Працюючи в малих групах виконати заняттєвий аналіз (за коротким зразком).	4
4	Виконання завдань/діяльності/ ерготерапевтичного аналізу в напрямках продуктивності та дозвілля. Працюючи в малих групах виконати заняттєвий аналіз та синтез.	4
5	Заняття як мета. Адаптація. Поступова зміна складності заняття. «Спрощення» діяльності.	2
6	Заняття як мета. «Поступове ускладнення» діяльності. Приклади поступової зміни складності завдання.	2
7	Навички терапевтичного навчання. Робота в групах.	2
8	Виявлення та аналіз заняттєвих потреб. Робота в групах.	2
9	Модульна контрольна робота 1	2
	Разом за змістовний модуль 1	24
	Змістовий модуль 2.	
10	Канадська оцінка виконання діяльності (СОРМ). Діяльність людини і її виконанн. Основні етапи проведення оцінки. Робота в групах.	2
11	Інтерв'ю та розвиток навичок інтерв'ювання, Навчання використанню канадської оцінки виконання діяльності. Робота студентів в парах.	2
12	Методики ерготерапії та методи застосування ерготерапевтичного втручання. Фактори, що впливають на вибір втручання.	4
13	Практичні приклади вибору техніки та методів при застосуванні ерготерапевтичного втручання. Підбір методів ерготерапії для певних клінічних випадків. Робота в групах.	4
14	Інтегрована біопсихосоціальна модель функціонування та обмеження життєдіяльності. Сутність понять «функціонування» та «обмеження життєдіяльності».	2
15	Ерготерапія і м'язево-скелетні стани. Оцінка і втручання. Основні компоненти втручань: створення можливості для заняттєвої активності. Інструменти оцінки: акцент на функції. Обговорення клінічних випадків та підбір ерготерапевтичного втручання.	2
16	Значення травми з психосоціальної і психологічної перспективи.	2

	Інструменти скринінгової оцінки. Лікувальні втручання ерготерапії. Фасилітація повернення до цінних ролей.	
17	Ерготерапевтичне оцінювання пацієнтів з когнітивними порушеннями. Принципи та фактори, що впливають на обстеження когнітивних функцій. Методи обстеження. Шкали.	2
18	Ерготерапевтичне втручання при ЦП. Мета і завдання. Формулювання SMART-цілей. Завдання ерготерапії щодо інструментальної активності та повсякденного життя.	2
19	Модульна контрольна робота 2	2
	Разом за змістовний модуль 2	24
	Разом	48

6.4 Самостійна робота

№ п.п	Назва теми	Кількість годин
		Денна
Змістовий модуль 1.		
1	Сучасний стан розвитку ерготерапії в Україні. Роль ерготерапії в реабілітації. Сфера діяльності ЕТ, Організація служби ЕТ в умовах медичного або соціального закладу.	6
2	Ерготерапія як метод соціальної реабілітації.	6
3	Міждисциплінарний підхід в ерготерапії. Роль клієнта в командній роботі.	6
4	Виконання заняття. Особа-Заняття-Оточення.	8
5	Виконання заняття і модель процесу (OPPF).	6
6	Ерготерапевтичні підходи при вирішенні проблем пацієнтів. Опишіть відомі вам з літератури алгоритми прийняття клінічного рішення для проведення ерготерапевтичного втручання в процес реабілітації.	6
	Разом за змістовний модуль №1	38
Змістовий модуль 2.		
7	Канадська оцінка виконання діяльності (COPM). Діяльність людини та її виконання.	6
8	COPM. Основні етапи проведення оцінки. Інтерв'ю та розвиток навичок інтерв'ювання.	8
9	Ерготерапія - методика реабілітації хворих з порушеннями рухових функцій.	6
10	Ерготерапія і м'язево-скелетні стани. Оцінка і втручання. Основні компоненти втручання: створення можливості для заняттєвої активності.	6
11	Оцінка активності повсякденному житті, види оціночних інструментів. Ведення документації.	6
12	Розвиток навичок рефлексії. Рефлексивні нотатки.	6
	Разом за змістовний модуль № 2	38
	Разом	76

Примітка. Самостійна робота виконується студентом у вигляді конспекту згідно визначених завдань у навчальному зошиті з дисципліни

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Обладнання: мультимедійне обладнання, сайт електронного навчання ДВНЗ «УжНУ», Classroom, програма Socrative, Kahoot та інші.

Методичне забезпечення: конспект лекцій з дисципліни; схеми, таблиці, малюнки, презентації, відеоматеріали; інструктивно-методичні матеріали для проміжного і підсумкового контролю знань; критерії модульно-рейтингового оцінювання знань із навчальної дисципліни.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Багрій І. П. Професійна підготовка майбутніх заняттєвих терапевтів в університетах Канади : автореф. дис. канд. пед. наук / І.П. Багрій. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – 21 с.
2. Бойчук Т. Основи діагностичних досліджень у фізичній реабілітації / Т. Бойчук, М. Голубева, О. Левандовський та ін. – Львів : ЗУКЦ, 2010. – 240 с.
3. Кравчук Л. С. Фізична терапія, ерготерапія: тлумачення професійної діяльності / Л. С. Кравчук // Зб. наук. пр. Хмельницького ін-ту соціальних технологій ун-ту «Україна». – 2017. – № 13. – С. 37–40.
4. Швесткова Ольга, Свецена Катержина та кол. Ерготерапія: Підручник. – Київ, Чеський центр у Києві, 2019. – 280 с.
5. Шевцов А. Г. Кваліфікаційна характеристика окупационального терапевта (ерготерапевта) в системі корекційно-реабілітаційної роботи / А. Г. Шевцов // Акт. питання корекційної освіти. – 2016. – № 7. – 16 с.

Додаткова

1. Creek, J (2003) Occupational Therapy defined as a complex intervention. London: College of Occupational Therapists.
2. Krivošíková, M. Úvod do ergoterapie. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-2699-1.
3. Krivošíková, M. Soubor přednášek pro e-learning pro předmět Ergoterapie a neurovývojové přístupy. Praha. Klinika Rehabilitačního lékařství. 2012.
4. <http://www.asha.org/members/ebp/>
5. <http://www.otseeker.com/Resources/WhatIsEvidenceBasedPractice.aspx>
6. <https://www.cochranelibrary.com/>

Інформаційні ресурси.

1. Робоча програма навчальної дисципліни «Основи ерготерапії» для студентів денної форми навчання спеціальність 227 – Терапія та реабілітація / М.В. Сабадош. – Ужгород, 2024. (Платформа електронного навчання УжНУ).
2. Конспект лекцій з дисципліни «Основи ерготерапії».

- (Платформа електронного навчання УжНУ).
3. Перелік питань, завдань до практичних занять з дисципліни.
(Платформа електронного навчання УжНУ).

Додаток 1

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).

(потрібне підкреслити)

протокол № ____ від « ____ » _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____

(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).

(потрібне підкреслити)

протокол № ____ від « ____ » _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____

(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).

(потрібне підкреслити)

протокол № ____ від « ____ » _____ 20__ р. Завідувач кафедри _____

(підпис) (Прізвище ініціали)